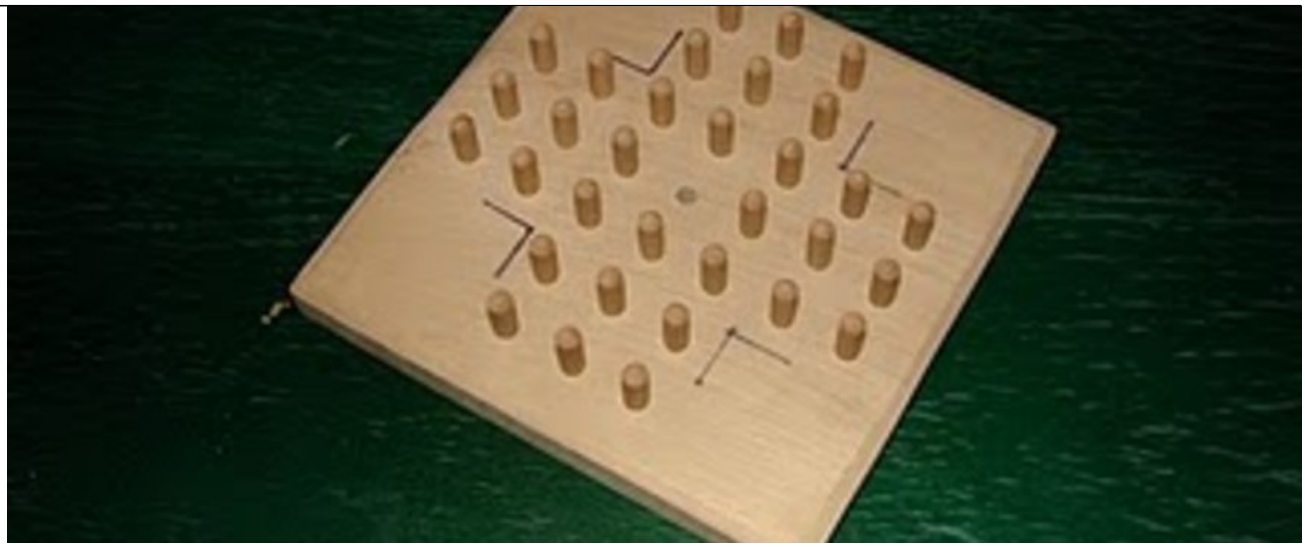

Olcsó játék

2010 december 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

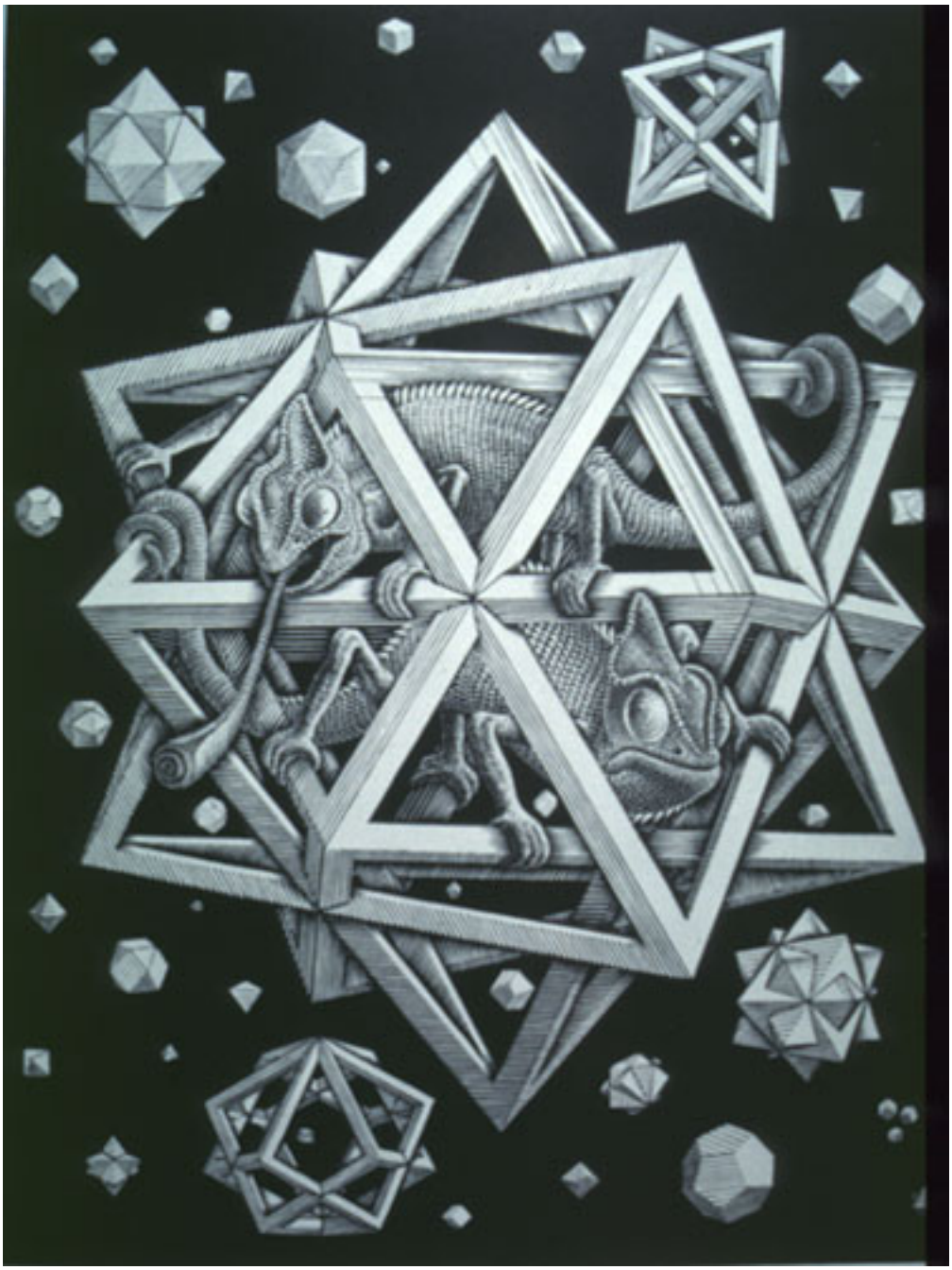
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Van nekem egy nagyszer? logikai játékom, még a régi, szép id?kb?l. Mint látható, egy végtelenül egyszer? kis szerkezetr?l van szó. Egyetlen fa tábla, amelyen likak vannak, és ezekben - egyetlen kivételt?l eltekintve - szintén fából készült pöckök vannak elhelyezve.

A játék m?ködése a felhasznált anyagok bonyolultságával és összetettségével vetekszik: abba az egyetlen (illetve a lassan felszabaduló összes többi) üres részbe kell átrakosgatni a 32 pöcköt vízszintes, függ?leges vagy átlós irányban, egyenként. A lényeg, hogy mindig egy másik pöcök felett kell elhaladni, aminek következtében az áthidalt fadarabocskát eltávolíthatjuk a talapzatról. Nem lehet azonban egy lépéssel ész nélkül átugrani a fél táblát, hiszen az indulás és a végállomás (egy üres lik) között egyetlen pöcök fölött kötelez? áthaladni a fent nevezett irányokban. A cél, hogy a végén mindössze egy maradjon meg, bárhol is legyen az.

Látható, nem egy túlbonyolított, zavaros rendszer jutott neki, ám ennek ellenére zseniális a szerkezet! Már a harmadik-negyedik átdugdosás után elkerülhetetlenné válik, hogy alaposan megtervezzük a következ? lépésünket, és nagyon fontos, hogy vigyázzunk, nehogy bárhol hátramaradjanak magányos, elszigetelt pöckök, amelyeket kés?bb már nem lesz lehet?ségünk kimozdítani a helyükr?l. A menet kezdetén üresen maradt likat természetesen mi választhatjuk meg, ügyességünk és gyakorlottságunk függvényében. Egy középtájon szabadon hagyott pont könnyebb, egyszer?bb és gyorsabb játékot tesz lehet?vé, míg ha valamelyik sarkot jelölünk ki kezd? pozíciónak, jóval komolyabb kihívásra számíthatunk.

Na, ma dél körül nekiültem e régi, nagy kedvencemnek, és legalább harminc menetet lezavartam egy ült? helyemben. Remek kikapcsolódás volt, élveztem a logikai kihívást, szitkozódtam, amikor csúnyán benéztem valamit, és rettent? mód örültem, amikor sikerült lekopasztanom a táblát. Olyan fifti-fifti végeredmény körül zártam, ami miatt kicsit csalódott voltam, de tudom, csupán magamat okolhattam érte. A kezd? pozíciót menetr?l menetre váltogattam, így nem eshettem abba a hibába, hogy egy korábbi meccs tanulságait felhasználva könnyebben

boldogulok majd.
Egy szó, mint száz, majdnem öt óra szállt tova úgy, hogy fel sem t?nt az id? múlása. Nagyszer?en éreztem magam, amihez nem volt szükség komplikált, zavaros, ellentmondásos szabályokra, millió karton- és m?anyag jelz?re, ezernyi kártyára, amelyb?l majd saját paklikoncepciókat építhetek ki. Nem kellett számítógép, konzol, s?t, még társaság sem. Nem kellett ismert frencsájzokat megvásárolni a készít?knek, hogy én, a játékos, otthonosabban érezzem magam. Nem volt szükség arra, hogy a tévében állandóan mutogatott figurák, képek és színek díszítsék a játékfelületet. Elég volt némi csupasz fa, meg egy vidám logikai rendszer, és máris kész a boldogság. És err?l a receptr?l sosem lenne szabad megfeledkeznie senkinek, legf?képpen a karácsonyi ajándékvásárlás kell?s közepén.

Sztakó Balázs

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló